

Když mi bylo šest let, v tom roce 1920, tak jsme se s rodiči a bráchou nastěhovali do nymburského pivovaru a je jsem začal vnímat všechny ty krásy, které mně obklopovaly. A já jsem se zvolna rozhlížel. Vstoupil jsem do maštali, kde byly čtyři páry těžkých koní a já jsem brzo vstával a díval se, jak kočí pomalu kšírují koně a jak zvolna pivovarští vykuluji sudy, kočí je nakládají na těžké vozy a na každý vůz ještě se naložil veliký sud s drceným ledem a potom se rozváželo pivo po hospodách v městě a na vesnice nymburského okresu. O prázdninách jsem mohl s kočím na šejtroku kočírovat a tak jsem poznával vesnice, dokonce až na Loučeň jsem se dostal... Ale já jsem díky tomu, že k nám přijel strýc Pepin, a sladovničil, já jsem poznal i humna a tady bylo nejkrásněji. Vzklíčený ječmen voněl a já jsem i si mohl do něj lehnout a cítil jsem jak ten ječmen je teplý, jak klíčí... Já jsem se strýcem sedával v šalandách a díval se, jak sladáci si vaří na kamnech, jak pijí pivo a jak dovedou být veselí a jak si dovedou ze strýce Pepina dělat legraci... a já jsem za rok už znal všechny práce v pivovare, rád jsem sedával v bednárně a nemohl jsem se vynadívát na ty práce bednářů, kteří mocnými sekerami z dýh sestavovali sudy, tady zase byla jen a jen vůně smoly a třisek z dubového dřeva... vcházeli jsme do spilky a tak jsem viděl spiláky jak se naklánějí nad spiláckými káděmi, jak sledují kvasný a zrající proces piva...

Nyní jsem už starý pán, ale kdykoliv se mi zasteskne, stačí zavřít oči a vzpomínka je tady, je tady všechno to co bývalo nejen v Nymburce za čas mého dětství a mládí, ale hlavně, jak vypadal a jak žil můj starý pivovárek a mými rodiči a bratrem a našimi přáteli, ale já vidím všechny ty dělníky a všechny ty sladovníky a vařiče. Vzpomínám, že ten můj pivovárek si mohl dopřát jen luxus, a měl svoje náradí, svoje štetky a i svoji jámu na vápno, protože kde se pivo vaří, tak musí být čistota nejen uvnitř, ale i zvenčí. A tak si myslím, že když za pět let bude pivovaru sto let, že státní podnik by si mohl dopřát taky ten luxus a mít natrvalo zaměstnané dva zedníky a tak navázat na tradici mého, pro mne tak drahocenného pivovárku...

Kersko, červenec 1990